

de Synspunkter, som vi gaa ud fra, at vi ville stille Vædringsforslag til 3die Behandling. Det gjælder i alt Fald for mit Vedkommende. Forjaaviddt dette ikke sker, og vi i Dag komme til at vedtage Flertallets Vædringer, vilde jeg gjerne gjøre opmærksom paa et Par Ting, som jeg dog vil bede ærede Medlemmer om at have i Grindring. Der er en Ting, som jeg tror, vi burde bort fra, og en Ting, som jeg tror, vi burde have med. Hvad jeg tror vi bør have bort, er det tredie Stykke, som er foreslaaet tilspiet til § 10. Den ærede Ordfører omtalte det paa den Maade, at han sagde, at man derigjennem havde tilsigtet Følgende: Naar en Mand her i Byen drev en Forretning under Navn af „Sens Sørensen“ eller „Sens Sørensen“ — jeg husker ikke, hvilke Navne han brugte, men han havde som Døbenavn Sens Sørensen — maatte han, naar han havde drevet Forretning under dette Navn i en kortere eller længere Tid, ikke gaa hen pludselig og slyde „Sørensen“ ud og kalde sig „Sens Sørensen“ eller tilføie „Sørensen“ og kalde sig „Sens Sørensen Sørensen“, for derved at tilnægne sig en Troværdighed af at være mere solid, fordi der var en Mand, som hed det Samme og var kjendt for at være en solid Handlende. Det maatte han ikke gjøre, og jeg er enig med den ærede Ordfører i, at dette ikke maa ske. Men hvis det er Meningen, er Vædringsforslaget uheldig affattet. Det lyder saaledes: „Den, som uden at gjøre Firmaanmeldelse vil drive Forretning“ — jeg beder ærede Herrer lægge Mærke til, at her siges ikke „driver“ men „vil drive Forretning“ — under eget Navn iffr. § 16, maa ikke ved Tilføielser, Udeladelser eller Vædringer i den hidtil brugte Venævneelse. . . . Dette „vil drive“ synes at staa i Modstrid med „hidtil brugte Venævneelse“, vel at mærke som Forretningsnavn; thi den, der først vil drive en Forretning, har ikke noget Forretningsnavn. Jeg skulde ikke have Noget imod denne Vædring og skulde give den Tilslutning, forjaaviddt det blev tydelig og klart bestemt, at Bestemmelsen kun angaar den, der ved at drive en Forretning viser, at det er en Tilslutning, der tilsigtes. Jeg anser iøvrigt den Slags Ting for at være strafbart efter den almindelige borgerlige Straffelov. Naar det derimod kommer til at staa saaledes som i det stillede Vædringsforslag, ser jeg ikke rettere, end at Bestemmelsen vil gjøre sig gjældende, hver Gang der kommer en ny Mand, og vil handle under eget Navn, og om hvilken det vil være vanstelig at afgjøre i mange Tilfælde, om hans hidtil brugte Venævneelse har været Sens Sørensen eller Sens Sørensen.

Vi kjende Allesammen, hvordan det forholder sig, at det oftest først er i det Dieblit, da en ung Mand træder ind i en fast Livsvirksomhed, at han finder en fast Venævneelse, hvormed han vil betegne sig. Forudsat at den ærede Ordfører gaar ind derpaa, har jeg ikke noget Væsentligt mod Bestemmelsen. Bliver det derimod staaende som det staar, tror jeg det vil fremfalde adskillige Ulemper og føie til, som det staar i Betænkningen, at maatte Mange af dette Hensyn ville nødes til at gaa til Registret, som slet ikke ønske at komme der. Det var det ene Tilfælde. Det andet angaar § 23, hvortil det ærede Flertal har stillet Vædringsforslag, men det er ikke dette, jeg nærmest tænker paa. I § 23 staar nemlig, at Overtrædelse af de Bestemmelser, som ere indeholdte i denne Lov, straffes med Bøder fra 5—500 Kr., og det hedder i § 24, at disse Sager skulle behandles som offentlige Politisager. Nu er der her den Giendommelighed til Stede, at den Grund, som man har gjort gjældende, nemlig Hensynet til de nordiske Lande, har man fraveget paa dette Omraade. Det svenske Udtast havde den samme Bestemmelse, nemlig fra 5—500 Kr., men man har nedsat det til 100 Kr., og det forekommer mig derfor, det var naturligt, at vi gif den samme Bet., thi ellers faae vi ikke Enhed paa dette Omraade, og der er saa meget mere Grund til at gjøre det her, som vi ikke kunne bort fra, hvad jeg ønsker, men som synes at være en uovervindelig Hindring, nemlig at disse Sager skulle behandles som offentlige Politisager, thi den Maade, hvorpaa disse behandles, er, i alt Fald efter hvad Sagsførere, jeg har talt med, gjøre gjældende, ikke meget tiltalende. Man burde nedsette Bøderne til det, der er gjældende i Sverig, for at der ogsaa i den Henseende kunde komme Overensstemmelse til Stede. Jeg har udtalt dette, som jeg nævnte før, fordi jeg finder, at Udvælgelsesmedlemmer have overfor Medlemmerne i Salen en Forpligtelse til at udtale sig her, navnlig naar de ikke have sagt et eneste Ord i Betænkning eller stillet Vædringsforslag, for at man ikke skal tro, at de have siddet stille og ikke rørt sig. Vi havde, som det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Beth) udtalte, stillet Vædringsforslag i Udvalget, men vi have ikke fundet Tilslutning, og derfor maa vi nøies med at gjøre vore Tanker gjældende her i Salen. Jeg skal, da jeg anser det for usornødent at trætte Thinget længere, slutte med at sige, at jeg ellers er enig i de Udtalelser, der ere faldne fra det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds.